

Sluttelig skal jeg blot nævne, at der har været afholdt et Samraad angaaende Begrundelsen for Nedlæggelsen af Socialministeriet. Det findes i Betænkningen under Nr. 47. Jeg skal dog ikke omtale det nærmere her, men indskrænke mig til at henstille til det høje Tings Medlemmer at stemme for Ændringsforslagene Nr. 91—95.

Staining: Som det allerede er nævnt af den Taler, der nu havde Ordet, er der ved denne Gennemgang af Finanslovsforslaget stillet en Række Ændringsforslag af Ministeriet. Om disse er der ganske naturligt en Divergens i Opfattelsen, fordi vi, der repræsenterer, om jeg saa maa sige, det foregaaende Ministerium, der har forelagt det Finanslovsforslag, vi her beskæftiger os med, naturligvis principalt maa staa paa Bevarelsen af dette Forslags Principper. Der var ved dets Udarbejdelse foretaget den Nedsættelse i Udgifterne, som vi maatte anse for forsvarlig. Ogsaa under det foregaaende Ministerium vilde der være fremkommet saadanne Ændringer, som hidrørte fra Prisfald, fra billigere Indkøb end i August Maaned forrige Aar paaregnet eller andet af lignende Art, ligesom der naturligvis ogsaa, hvis man ved en nærmere Undersøgelse af Udgifter til Kontorholdsgodtgørelser og deslige var kommet til det Resultat, at der kunde spares noget, vilde være fremkommet Ændringsforslag i saa Henseende. Den Linie, vi følger ved Behandlingen af de Ændringsforslag, her foreligger, er da den, at vi tiltræder saadanne Forslag, for hvis Forsvarlighed Ministeriet maa tage Ansvar, medens vi paa den anden Side modsætter os saadanne Nedskæringer, som vi mener er uforsvarlige, nemlig saadanne, som angaar Uddannelser, Skolevirksomheder, Fagskoler, Tilvejebringelse af offentlige Arbejder og al den Slags, med Hensyn til hvilket vi ikke mener, man er i Stand til paa forsvarlig Maade at foretage Formindskelser af Bevillingernes Størrelse. Det er derfor muligt, at der kan være enkelte af Ministeriets Forslag, som vi rettelig burde have modsat os, men det har vi været ude af Stand til helt at bedømme, idet det naturligvis her i høj Grad maa bero paa Ministeriets Skøn.

Hvad det her foreliggende Budget vedrørende Statsministeriet angaar, er det, som

allerede sagt af Ordføreren, kun paa enkelte Punkter af dette lidet omfattende Budget, der overhovedet er Meningsforskel. Det drejer sig her navnlig om Ændringsforslag Nr. 95 om Rejseunderstøttelser til Journalister. Denne Bevilling var af det foregaaende Ministerium foreslaaet nedsat til 9 600 Kr., det nuværende Ministerium foreslaar den yderligere nedsat med 1 200 Kr., og de konservative Medlemmer af Udvalget foreslaar helt at stryge den. Med Hensyn til denne og andre Bevillinger af lignende Karakter forekommer det os, at man ikke bør foretage saadanne Formindskelser, da der, navnlig i disse Tider, er saa sørgelig ringe Adgang for Folk, der vil lære noget, til ved Rejser at foretage Studier. Og hvad specielt denne Bevilling angaar, er vi af den Opfattelse, at Pressens Folk har en besværlig Gerning, som i høj Grad gør det rimeligt og ønskeligt, at Befolkningen bidrager til en Udvikling og Dygtiggørelse af disse Folk, og dette kan utvivlsomt opnaas gennem Støtte til saadanne Studierejser, som Medlemmer af Journalisternes Organisation nu gennem en Del Aar har haft til Raadighed. Det drejer sig her om en 15—20 Stipendier, tror jeg, som altsaa nu muliggør, at et saadant Antal Personer Aar for Aar, forskellige hvert Aar, kan faa Adgang til et Studium af saadanne Forhold ude i det fremmede, der har Betydning for hele deres Virksomhed. Og ligesom vi vil modsætte os lignende Formindskelser af Beløb, der staaar til Raadighed for saadan Dygtiggørelse, saaledes vil vi altsaa fraraade Vedtagelsen af de Nedsættelsesforslag, som her er stillet af Ministeriet og af de konservative Medlemmer af Finansudvalget.

Som ærede Medlemmer vil have set af Betænkningen, har der været afholdt et Samraad med Statsministeren angaaende Nedlæggelsen af Socialministeriet, idet man har ønsket at faa den virkelige Begrundelse for dette besynderlige Skridt. Jeg har tidligere ved Finanslovsforslagets første Behandling haft Lejlighed til at gøre nogle Bemærkninger derom. Men da vi ikke dér paa vort Spørgsmaal fik nogen Besvarelse, som efter vor Opfattelse kunde begrunde dette Skridt, gik vi ud fra, at der muligvis var Aarsager, som ikke egnede sig for offentlig Omtale, og har da taget det, man